

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni dyrektywy 1999/70/WE⁽¹⁾ (art. 1 oraz klauzuli 5 załącznika do porozumienia ramowego a także wszystkich związanych lub łączących się z nimi przepisów) należy dokonywać w ten sposób, iż pozwala ona, aby pracownik zatrudniony przez podmiot publiczny na podstawie umowy na czas określony w braku przesłanek wymaganych w rzeczonych przepisach wspólnotowych miał prawo do odszkodowania za szkodę, jedynie jeżeli udowodni, iż szkoda ta rzeczywiście zaistniała, a mianowicie, jeżeli przedstawi pozytywny dowód — chociażby był to dowód na podstawie poszlak, lecz w każdym razie mający dokładny charakter — iż musiał zrezygnować z innych lepszych sposobności do pracy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 175, s. 43

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Ítéltábla (Węgry) w dniu 4 lutego 2013 r. — Érsekcsanádi Mezőgazdasági Zrt. przeciwko Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal

(Sprawa C-56/13)

(2013/C 147/07)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szegedi Ítéltábla.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Érsekcsanádi Mezőgazdasági Zrt..

Strona pozwana: Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal.

Pytania prejudycjalne

1) Czy zgodna z prawem Unii — dyrektywami Rady 92/40/EWG⁽¹⁾ i 2005/94/WE⁽²⁾ i decyzją Komisji 2006/115/WE — jest decyzja wydana przez węgierskie organy administracyjne w ramach tymczasowych środków ochronnych przeciwko wysoce zjadliwej grypie ptaków, przez którą ustanowiono strefę ochronną, w ramach której zakazano między innymi transportu drobiu?

Czy zgodne z prawem Unii — dyrektywami Rady 92/40/EWG i 2005/94/WE i decyzją Komisji 2006/115/WE — są: decyzja wydana przez węgierskie organy administracyjne w ramach tymczasowych środków ochronnych przeciwko wysoce zjadliwej grypie ptaków, przez którą częściowo zostały zmienione przepisy dotyczące obszaru

ochrony i w tych ramach zakazano między innymi transportu drobiu przez tę strefę, jak również środek zastosowany w odniesieniu do skarżącej w formie decyzji właściwego organu (decyzja niepodlegająca zaskarżeniu), którą zakazano transportu (dla celów hodowlanych) indyków do fermy znajdującej się w obrębie strefy ochronnej, dokładnie w centrum wykrytej infekcji?

2) Czy jeden z celów dyrektyw Rady 92/40/EWG i 2005/94/WE, jako źródeł prawa Unii, polega na ustanowieniu prawa Unii zmierzającego do naprawienia ewentualnych szkód wyrządzonych osobom prywatnym w wyniku przepisów tymczasowych wydanych w imieniu ochrony przed wysoce zjadliwą grypą ptasią w Unii? Czy podstawa prawna prawa Unii wskazana w dyrektywach Rady 92/40/EWG i 2005/94/EWG i decyzjach Komisji 2006/105/WE i 2006/115/WE przyznaje wystarczającą kompetencję do przyjęcia prawa Unii zmierzającego do naprawienia ewentualnych szkód wyrządzonych osobom prywatnym w wyniku tymczasowych przepisów ochronnych przed wysoce zjadliwą grypą ptasią?

3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy zgodne z prawem i prawem Unii jest ograniczenie prawa do odszkodowania za szkody wynikające z przepisów tymczasowych wydanych w wykonaniu wspomnianych źródeł prawa? Czy można uznać, że przepis krajowy, który ogranicza odszkodowanie ze strony państwa do rzeczywiście poniesionych szkód i wydatków i wyłącza możliwość odszkodowania za utracony zysk, stanowi konieczne i proporcjonalne ograniczenie prawa do odszkodowania za szkody wyrządzone osobom prywatnym?

4) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy powódka może opierać swoje prawo do uzyskania odszkodowania za utracony zysk bezpośrednio na postanowieniach Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (art. 16 dotyczący wolności prowadzenia działalności gospodarczej, art. 17 dotyczący prawa własności, art. 47 dotyczący prawa do rzeczywistej ochrony prawnej), jeżeli przepisy tymczasowe wydane przez państwo członkowskie w wykonaniu prawa Unii w ramach ochrony przed wysoce zjadliwą grypą ptasią wyrządziły szkodę skarżącej, jednakże w związku z odszkodowaniem za powstałe szkody uregulowanie krajowe ogranicza dochodzenie takiego odszkodowania, wyłączając możliwość dochodzenia odszkodowania za utracony zysk?

5) Jeżeli można by było powoływać się na prawo do pełnego odszkodowania za szkody na podstawie jednej z podstaw prawa Unii, to czy można powoływać się na to prawo wyłącznie wobec państwa, czy też posługując się szeroką wykładnią pojęcia państwo, na takie prawo można powoływać się również wobec organu administracji publicznej w postępowaniu zmierzającym do uzyskania odszkodowania za szkody wyrządzone przy wykonywaniu zadań publicznych? Jeżeli można powoływać się na takie prawo wobec organów administracji, to czy prawo krajowe może wymagać w odniesieniu do dochodzenia roszczeń za szkody wykazania spełnienia dodatkowych przesłanek powstania prawa do odszkodowania?

- 6) Jeżeli prawo Unii nie przyznaje skarżącej możliwości uzyskania bezpośrednio na podstawie prawa Unii pełnego odszkodowania za wyrządzone jej szkody, to czy zasada równorzędności procesowej nakazuje stosowanie tych samych przepisów w celu rozstrzygnięcia roszczeń, które powinny być oceniane na podstawie prawa Unii, i podobnych roszczeń, które powinny być oceniane na podstawie prawa węgierskiego?
- 7) Czy w podobnych okolicznościach do niniejszego przypadku — z uwagi na przepisy ustawowe i wykonawcze wydane przez państwa członkowskie w ramach ochrony przed wysoce zjadliwą grypą u dzikich ptaków w Unii wpływającą w sposób nieuchronny na funkcjonowanie wewnętrznego rynku — możliwe jest w postępowaniu sądowym dotyczącym przepisów wykonujących prawo Unii, zwrócenie się do Komisji Europejskiej w celu wydania opinii jako *amicus curiae*, w szczególności w tych przypadkach, gdy wiadomo, że Komisja Europejska wszczęła postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego dotyczące kwestii prawnych mających znaczenie dla rozpatrywanego przypadku?
- 8) Jeżeli istnieje możliwość zwrócenia się do Komisji Europejskiej w celu wydania opinii jako *amicus curiae* lub w celu uzyskania zwykłej informacji, to czy Komisja Europejska jest zobowiązana do wydania opinii jako *amicus curiae* lub udzielenia wnioskowanej informacji odnośnie do danych, dokumentów i oświadczeń uzyskanych w trakcie postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego i praktyki stosowanej w tej dziedzinie przez Komisję Europejską — w szczególności w przypadku, gdy chodzi o dane niejawnne, które zostały uzyskane na etapach poprzedzających postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przed Trybunałem Sprawiedliwości? Czy można publicznie wykorzystać takie dane w konkretnym postępowaniu toczącym się przed sądem państwa członkowskiego?

(¹) Dyrektywa Rady 92/40/EWG z dnia 19 maja 1992 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania grypy drobiu (Dz.U. L 167, s. 1).

(²) Dyrektywa Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylająca dyrektywę 92/40/EWG (Dz.U. L 10, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio Nazionale Forense (Włochy) w dniu 4 lutego 2013 r. — Angelo Alberto Torresi przeciwko Consiglio dell'Ordine degli Avvocati di Macerata

(Sprawa C-58/13)

(2013/C 147/08)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio Nazionale Forense

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Angelo Alberto Torresi

Strona pozwana: Consiglio dell'Ordine degli Avvocati di Macerata

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 dyrektywy 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mającej na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych (¹), w świetle ogólnego zakazu nadużywania prawa i art. 4 ust. 2 TUE dotyczącego poszanowania tożsamości narodowych, należy interpretować w taki sposób, że zobowiązuje on krajowe organy administracji do wpisania na listę prawników z innych państw członkowskich obywateli włoskich, którzy dopuścili się zachowań stanowiących nadużycie prawa Unii, oraz czy powyższy przepis wyklucza praktykę krajową umożliwiającą wspomnianym organom oddalenie wniosku o wpis na listę prawników z innych państw członkowskich, jeżeli występują obiektywne okoliczności pozwalające na stwierdzenie nadużycia prawa Unii, z zastrzeżeniem, po pierwsze, poszanowania zasady proporcjonalności i niedyskryminacji, a po drugie, prawa wszczęcia postępowania sądowego przez osobę zainteresowaną w przypadku ewentualnego naruszenia prawa przedsiębiorczości, a zatem kontroli sądowej działalności organów administracji?
- 2) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy interpretowany w ten sposób art. 3 dyrektywy 98/5/WE należy uznać za nieważny w świetle art. 4 ust. 2 TUE, w zakresie w jakim pozwala on na obejście przepisów państwa członkowskiego, które uzależniają dostęp do zawodu prawnika od zdania egzaminu państwowego, jeżeli przepis wprowadzający taki egzamin jest zawarty w konstytucji tego państwa i należy do podstawowych zasad ochrony odbiorców usług świadczonych w ramach działalności zawodowej i prawidłowego administrowania wymiarem sprawiedliwości?

(¹) Dz.U. L 77, s. 36.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio Nazionale Forense (Włochy) w dniu 4 lutego 2013 r. — Pierfrancesco Torresi przeciwko Consiglio dell'Ordine degli Avvocati di Macerata

(Sprawa C-59/13)

(2013/C 147/09)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio Nazionale Forense